

un somriure a frec de llavis, com volguent-vos saludar.
Si sou dolces, carinyoses, resposta del vostre gust,
aquí estarem tots nosaltres, cada un amb cadascú,
per rendir-nos a les gràcies dels vostres rostres tan bells,
que de pensar-hi una mica... vaja, pleguem que ens fem
[vells.

A l'Sport

per BENET

Sala llúida,
com no cal dir;
xarment conserge,
que sap servir.
Orquestina de lluny,
—els de Port-bou—,
tots són músics dels bons,
cobren bon sou.
De jovent elegant,
ja no en parlem;
mirador n'és l'Sport
del públic fi.
Les donzelles ballant,
són coroles de flors,
que es desclouen a mils
i cents colors.
Van vestides brillants
com mai hem vist,
semblen contes d'infants
dels més bonics.
No direm pas els noms,
perquè totes hi són;
guardarem son record,
que és ben pregon!
Harmonies vivents,
són pels sentits,
que ens adormen el seny
a grans i xics.
Ja voldríem seguir
per quest indret;
prò l'espai se fa curt
pel nostre fet.
Posarem punt final!
Doncs ja està dit
Que en els Balls de l'Sport,
hi perdem el sentit.

Flaire, Amor,
Bella Alegria.
Adéu Ball de l'Sport
fins altre dia.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

A l'Erato

per CARGOLINS

Barrila; amunt i crits,
el tarlà d'en Carnestoltes
el dissabte l'hem vestit.
El rodejem quatre plagues
que li cantarem les absoltes,
passades les disbauxes,
que en deixarem ben poques,
Al casal de l'Erato
tots som amics,
no ens ve de quatre peles
pels bons musics.
Tenim un floret de noies
que fan glatir,
les portem enmetzinades
d'amor diví.
Visca la gresca del Carnaval,
és la festa del poble
que més s'ho val.
Perxò nosaltres, la celebrem
millor que totes,
amb cor content.
Díada del dimecres,
és dia trist:
el pobre Carnestoltes,
s'acaba de morir.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí
Perelada, 49, 2.º Figueras

Al Casino Menestral

per TABAL

A ca la pairal del poble
la festa del Carnaval,
va vessar-hi pel broc doble,
del doble mallal.
Descontem-hi el diumenge
quan el temps era plujós
puix que hi brotaren esquítxos
i bolets de dos en dos.
Però la festa, la bona festa,
fou pel dilluns ben sopat,
arrifaven la noia maca,
escollien a "miss Figueres",
quatre plagues engrescats.
I entre llúida carrera
de misses que volem dir,
figuraven la miss Tera,
la miss Able i la miss Tapís,
la Nova i la Goliat.
Després d'una discutida,
on tots varen convenir,
el'legiren la miss Tapís
la que feia més patir.
El dimarts, dia estupendo,
pel sol esplendent que féu,
i a la nit, de mascarites,
confeu-les i remaneu.
Amb totes, la més bonica
fou la família casada
que portaren al sarau
una crescuda mainada.
I a l'últim al darrer ball,
quan ja tothom hi bufava
tot fent-hi el darrer badall
per a l'endemà la tarda
enterrar entre rialles
d'en Carnal, les acaballes.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

MUEBLES

FIGUERAS